

VAŠE
GARÁŽ
MINI
CLUBMAN

Mini Challenge

Text: Eva

Rozhodla jsem se, že na svátky odjedu mimo civilizaci a vrátím se zpět až v novém roce... Do klidu. Což pro Mini neznámá nic jiného než dlouhodobý odpočinek v garáži. A těšení se na můj návrat

A

LE I KDYŽ MINI delší dobu zahálelo, přesto je o čem psát. Chci se s vámi totiž už nějakou dobu podělit o dojmy ze své a miňasovy účasti na jedné podívané. Podívané na speciální závodní sérii, jež kombinuje samotné závodění s fascinací značky Mini. Ano, Mini Challenge! V České republice se jelo vůbec poprvé a není jisté, zda se k nám ještě někdy vrátí. Doposud nevěřím tomu, že jsem měla možnost podívat se na vlastní oči. Pamatujete na toho fajn chlapíka, co mi pomohl

s koupí Mini? Tak přesně on mi zavolaal, ať si na poslední víkend v červenci nic neplánuji, že má pro mě VIP lístky. Asi většího magora do Mini, než jsem já, nezná. Wow! Dostat se do paddocku Mini? Nadýchout se tam? Tohle znělo jako čistá radost! O pár dní později jsem procházela velkou nafukovací bránou s nápisem Mini Challenge – Feel the race, jež vyčnívala do nebes. A za ní? Za ní se nacházel Mini svět. Procházela jsem jednotlivé závodní boxy, pozorovala vzrušené pohledy Mini závodníků v černých

kombinézách s červenými nápisy. Mladé, starší, postarší... Většinou menšího vzrůstu a neustále usměvavé. „Jsem na správném místě,“ pomyslela jsem si. Mechanici jeli na plné obrátky. Všude hromady pneumatik a ve vzduchu bylo cítit napětí, nervozita a vzrušení z dopoledního závodu. Jak už to tak na závodech bývá... Dvacet závodníků ze Švédska, Rakouska a Německa, tady u nás v Brně. Různobarevné vykecovaní miňasové s velkými křídly. Se závodními sedačkami, závodními koly a volantem. Pohled shora na první pravotočivou zatáčku za

Landmannem. Třetí byl Švéd Fredrik Lestrup se ztrátou 1,5 s. Firemní podpora BMW byla cítit naprosto všude, i při obědě! Představili nám celou modelovou řadu, Countryman nevyjímaje. Všichni fanoušci Mini měli trika, kšiltovky i klíčenky – jen aby ukázali, že sem patří. Odpolední závod jsem viděla z druhé zatáčky na Stadionu. A ta podívaná mě vzala za srdce... Škoda že v roce 2011 se u nás série WTCC, na které by se opět mohly objevit i mini, nejspíš nepojede. Zatím je potvrzena jen Velká cena silničních motocyklů. Budu to muset oplakat?

Po závodu přivezli do boxu jednoho rozbouraného miníka. Rvalo mi to srdce. Ale to vzrušení a napětí při závodech bylo skvělé!

cílovou rovinou by nebyl až tak zvláštní, kdyby ji dlouze nevykresloval zástup miníků s úžasným soundem! V prvním dopoledním závodu vyhrál Švéd Maverick Haglof o jednu vteřinu před Rakušanem Stefanem

Nebo si zajedu do Německa? Po odpoledním závodu přivezli do boxu jednoho rozbouraného miníka. Rvalo mi to srdce. Druhý race, jež odstartoval ještě před kvalifikací WTCC, vyhrál Němec Hendrik Vieth o čtyři desetiny

MINI CHALLENGE

JEZDÍ SE OD ROKU 2004.

V loňském roce probíhal minimálně jeden závod míňasů skoro každý měsíc. A to od dubna až do září. Mini změnila své síly například na Nürburgringu, Hockenheimringu nebo na Salzburgringu. Motory z John Cooper Works vyšly na světlo světa Mini Challenge v roce 2008 a mají 211 koní.

Všichni fandové Mini by se měli alespoň jednou stavít na závodech Mini Challenge. Tovární podpora, profesionálně připravená auta a spousta adrenalinu – prostě povinnost.

před druhým Hari Proczykem z Rakouska. Třetí se umístil stejně jako v prvním závodě Fredrik Lestrup.

Řeknu vám, bylo to vážně něco! Velkou škodou byla jen neskutečně malá divácká účast. Nechápu, vždyť bylo na co se dívat! Proč fanoušci motorsportu tráví čas na pravidelných a už nudných srazích červených „kočkolopů“ a jejich kolegů? U příznivců značky Mini se to dá ještě pochopit, v tom termínu byl v Čechách Mini sraz, ale co ti ostatní? No tak, co si vytříbit vkus nebo rozšířit obzory? 2009

ZÁVODNÍ HISTORIE STARÉHO MINI

PRVNÍ ÚČAST MINI NA ZÁVODECH byla v roce 1962. Bylo to v nizozemské Tulip Rallye. Kterou tenkrát vyhrála

Závodnice Pat Mossová. V roce 1963 se Mini umístilo na bedně v Rallye Monte Carlo, a to konkrétně na třetím místě.

V roce 1964 závodilo již šest továrních mini a 24 řízených soukromými jezdci. Mini mělo tehdy výkon 100 koní. Rok 1965 byl pro jezdce Mini Patricka Hopkirka a Timo Makinena vítězným,

a to na již zmiňované Rallye Monte Carlo. Roku 1966 vyhráli závodníci Mini první tři místa v Rallye Monte Carlo, ale byli kvůli přidavným světlometům vyloučeni. V roce 1967 vyhrál s Mini Rallye Monte Carlo pilot Aalton.

